

Bakalářská práce Martiny Holečkové
VÝUKA GEOGRAFIE NA ZÁKLADNÍCH A NA VŠEOBECNĚ VZDĚLÁVACÍCH
STŘEDNÍCH ŠKOLÁCH VE FINSKU

Posudek oponenta

Martina Holečková se v předkládané bakalářské práci zabývá analýzou finských kurikulárních dokumentů pro základní a střední všeobecné vzdělávací školy. Práci lze, jak autorka správně poznamenává, klasifikovat jako text srovnávací pedagogiky. Svým zaměřením bez výhrad splňuje nároky kladené na zpracování bakalářské práce.

Struktura práce je logická, odpovídá zaměření výzkumu, po formální stránce má kvalitní úpravu textu a neobsahuje pravopisné chyby. Citace jsou správně provedeny podle normy České geografické společnosti, nicméně bych slečně Holečkové doporučila používat menší množství přímých citací, kde to není nezbytně nutné (např. v kapitole 2 přímé citace z Průcha 2006, které znesnadňují plynulou čitelnost jinak zajímavého textu).

V úvodu stanovuje autorka cíl práce. Chybí zde však dílčí výzkumné otázky, není například jasné, zda se slečna Holečková chce ve své práci blíže zabývat i v úvodním odstavci nastíněným problémem, proč se Finsko ve světovém srovnání umísťuje na předních příčkách školní úspěšnosti, respektive jak k tomuto faktu přispívá pozice geografie ve finském kurikulu. Ačkoli autorka v hlavní části práce i v závěru porovnává pozici geografie ve Finsku a v Česku, v úvodu tento záměr nezmiňuje.

Většina bakalářské práce sestává z rozboru finských kurikulárních dokumentů, které musela autorka sama přeložit z anglického originálu (ten je připojen v příloze práce). Velmi oceňuji autorčinu odvahu přeložit náročný odborný text a domnívám se, že tento čin jí i dalším výzkumníkům na tomto poli usnadní práci s kurikulárními dokumenty z různých kulturních prostředí. Autorka si je vědoma své nezkušenosti s překladem odborné (zejm. pedagogické) literatury, přesto bych si ji dovolila upozornit například na skutečnost, že výraz „common environment“ vyjadřuje spíše „životní prostředí v nejširším slova smyslu“, nikoli „přírodní prostředí“ (s. 19). Úsměvným „zmatením z kultur“ v oddíle „culture geography“ je potom překlad „sustainable agriculture“ jako „udržitelná agrikultura“ namísto „zemědělství“.

Své uvedené poznámky však považuji za pouhé konstatování jiného názoru na řešení některých problémů. Domnívám se, že autorka postupovala při svém výzkumu svědomitě, prokázala dovednost vlastního úsudku a formulace závěrů a především práce s odbornými

zahraničními texty. Bakalářskou práci velmi ráda doporučuji k obhajobě a prosím Martinu Holečkovou, aby reagovala na následující **otázku/úvahu**:

Při čtení Vámi předkládané práce jsem se sama pokoušela vyřešit otázku, proč je Finsko tak úspěšné ve výzkumech PISA (měření úspěšnosti vzdělávání), v čem je projektové pojetí výuky geografie ve Finsku jiné než v Česku. Tento problém částečně řešíte např. na s. 16–17 nebo 21. Na s. 17 uvádíte: *Podle mého názoru je tato část finského národního programu (viz rámeček 3) obsahově blízká části charakteristiky vzdělávací oblasti Člověk a příroda, jak ji stanovuje český Rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání (viz rámeček 4).* Na s. 16 a v rámečku 3 sama zdůrazňujete úsilí tvůrců finského dokumentu *vést žáky k systémovému myšlení a naučit je, že každá událost vyvolává vždy určitou reakci.* **Je podle Vašeho názoru tento aspekt zohledněn v českých kurikulárních dokumentech? Jak může tato skutečnost ovlivnit geografické myšlení Finů?**

V Praze 12. 6. 2008

RNDr. Silvie Kučerová